

Præscriptionstid af 8 Dage efter Lyendes forholdets Dphør egentlig være en Forlængelse af den korte, almindelige Præscriptionsfrist, der synes at maatte gjælde efter L. 1—14—1, som befaler, at den, der vil paatale slige formeentlige Fornærmelser, bør gjøre det strax, saasnart han derom viden er. Men om end dette maatte forholde sig saaledes, antager dog Udvalget, at den foreslaaede Ordning af dette Forhold i Sager imellem Huusbond og Lyende er den hensigtsmæssigste. Det er slet ikke ønskeligt, at Huusbond og Lyende, især under selve Lyendeforholdets Bestaaen, føre Rettergang med hinanden om slige mindre betydelige gjenfaldige Fornærmelser. Man bør derfor ikke, medens Sagen endnu er frisk, ligesom fremsthynde dette, ved at stille dem det Alternativ enten strax at paatale den formeentlige Fornærmelse eller at renoncere paa al Klage. At tilstede dem at opsætte Forsølgningen indtil strax efter Lyendeforholdets Dphør, synes i flere Henseender ganske hensigtsmæssigt, navnlig fordi dog i de allerfleste Tilfælde derved naturligen vil bevirkes, at al Rettergang om slige Sager opgives.

I Udkastet er der gjort den Forskiel imellem den længere Præscriptionstid af 3 Maaneder — efter Udvalgets Forslag 4 Uger — og den kortere af 8 Dage, at Virkningen af den førstnævnte skal bortfalde, naar Modparten undlader at paastaae Sagen afviist, hvorimod den kortere, som det hedder, skal være en aldeles præklusiv Frist. Denne Forskiel kan Udvalget ikke ansee for rigtig. Paa den ene Side vilde Nyttens af den længere Præscriptionsfrist i de Sager, for hvilke samme anordnes, uidentvib for en stor Deel forsvindes, naar det dog efter sammes Indtrædelse skulde staae i den ene Partis Magt, ved at indgive Klage, at nødsage den anden Part til at give Møde, for udtrykkeligen at paastaae Sagen afviist, hvilket kunde fortsættes flere Gange efter hverandre. Naar en præscriberet Sag paatales, og Saadant er kjendeligt, bør den Indklagede roligt kunne udeblive i Tillid til, at Dommeren ex officio vil forsøge Sagsmaalet. Paa den anden Side synes det mindre rigtigt at formene Parterne at

procedere en saadan privat Sag, naaget Præscription er indtraadt, naar det er klart, at de begge derom ere enige og ønske Saadant.

I Genhold til disse Bemærkninger foreslaaer Udvalget, at det andet Stykke af Paragraphen affattes saaledes:

„Bil Huusbonden tiltale et Lyende, fordi dette er udeblevet af hans Tjeneste, eller i Utid har forladt Tjenesten, skal saadan Sag paaklages inden 4 Uger fra den Tid, Tjenesten skulde være tiltraadt eller Lyendet er bortgaaet, med mindre Lyendets Dphølsked ikke er bekjendt, da Huusbonden i saa Fald, ved inden samme Frist at gjøre en Anmeldelse til Politievrigheden om den begaaede Ulovlighed, kan bevare sin Ret mod Lyendet.

Bil et Lyende tiltale Huusbonden, fordi denne ulovligen har enten naaget at modtage det i Tjenesten, eller bortviist det af Tjenesten, eller ubeføiet har givet det et usordeelagtigt Skudsmaal, har det ligeledes at paaklage Sagen inden 4 Uger, efterat Tjenesteforholdet er ophørt.

Paatale til Straf saavel fra Huusbondens Side for de i § 29 omhandlede Forseelser af Lyendet, som fra Lyendets Side for Fornærmelser i Ord eller Gjerning af Huusbonden, bør, udenfor Contrafogsmaalstilfælde, værtsættes inden 8 Dage efter Lyendeforholdets Dphør.

Analægges Sag efter de ovenmeldte Friste, bliver den at afvise, med mindre Modparten, efter den dertil ham af Dommeren givne Anledning, erklærer, at han desuagtet Intet har imod Sagens Fremme, eller han lader møde ved Sagsfører, og denne ikke gjør nogen Paastand om Afvisning.

Naar Indklagede hverken møder eller lader møde, og det ikke efter Klagerens Angivelser er tilstrækkeligt tydeligt, om Præscriptionen er indtraadt eller ikke, bør Dommeren opfordre ham til at meddele den til Bedømmelsen heraf fornødne nærmere Forklaring, og derefter tage Bestemmelse om Sagens Afvisning eller Fremme.

§ 71.

I denne Paragraph opregnes endeel ældre Lovbestemmelser, der erklæres at skulle træde ud